

27

AŞAMA 1: TANRI'NİN ÖNCEKİ PROGRAMI

*“Sen **bugün** benimle birlikte cennette olacaksın!”*
İsa Mesih (Luka 23:43)

Birkaç dakika önce diz üstü bilgisayarımın bataryası neredeyse tükenmiş ya da ölmüştü, ama şimdi yeni yaşam ile dolduruluyor. Ölmek üzere olan bu konumu nasıl tersine çevrilebildi?

Bilgisayarımın fişini bir elektrik prizine taktım.

Bir diz üstü bilgisayar, bir cep telefonu ya da bir el feneri, bu aygıtların pilleri sürekli bitiyor ya da ölüyorlar –şarjlarını yitiriyorlar– bu durumları, üstün bir güç kaynağından tekrar şarj edilene kadar devam ediyor.

Adem'in soyunun durumu, bir şekilde bu tükenerek ölen pillerin durumuna benziyor. Anne rahmine düştüğümüz günden itibaren, günahın getirdiği laneti tersine çevirmek için hiçbir yol olmadan, ölmeye başladık.

Yolculuğumuzun son bölümüne başlarken, size, geleceği ölmekte olan bir pil kadar umutsuz görünen gezgin bir Fransız'ın öyküsünü anlatmak istiyorum.

MUTSUZ VE DERTLİ

26 yaşındaki Bruno ile 1987 yılının Mart ayında tanıştım.

Bu genç adam, pek çok yıl önce, yaşamın anlamını merak etmeye başlamıştı. İç varlığında büyük bir boşluk hissediyordu – bu boşluğu, ne Katolik inancı ile yetiştirilişi ne de dünyasal zevkler ile dolduramamıştı.

Bruno, küçük bir erkek çocuğuyken, kendisine Tanrı'yı öğreten kişilerin öğrettiklerini uygulayamadıklarının farkına vardı. İsyankar delikanlılık çağında adaletsizlikle dolu bir dünya gözlemledi. 18 yaşına geldiğinde, Bruno'nun yaşamdaki tek amacı, hafta sonlarını arkadaşlarıyla birlikte geçirmek, sarhoş olmak ve içinde yaşadığı

sefil koşulları unutmaktı. Kız arkadaşı bir trafik kazasında öldüğü zaman, içinde yaşadığı umutsuzluk koyulaştı. Tanrı'ya öfke duydu.

Bruno, Hindistan'a gitmeye karar verdi. Yaşamın anlamını Hindistan'daki pek çok inançtan birinde bulabileceğini düşünüyordu. Bruno, karayolu ile yaptığı yorucu bir yolculuktan sonra, Hindistan'ın kalabalık kentlerinden birine vardı. Burada yoğun bir dinsel çaba ve sözle anlatılması mümkün olmayan bir insan mutsuzluğu ile yüz yüze geldi. Karşılaştığı bu durumu Bruno'nun kendi sözleriyle aktaralım: "Sahip oldukları dine ve inanca rağmen buradaki insanların benden daha mutsuz olduklarını gördüm."

Bruno, Hindistan'da yaklaşık bir yıl geçirdikten sonra şu sonuca vardı: Eğer nihai gerçeği keşfedecekse, bunu ona yalnızca Tanrı açıklayabilirdi. Böylece Yaratıcısı'na şu basit dua ile hitap etti, "Eğer varsan, bana kendini açıkla!"

Bruno, bir gün Kalküta sokaklarında yürürken, kapısında KUTSAL KİTAP EVİ yazılı bir levha bulunan bir dükkan fark etti. O anda karar vererek, dükkandan içeri girdi ve görevliye, "Fransızca bir Kutsal Kitap'ınız var mı?" diye sordu. Dükkanda tek bir tane Fransızca Kutsal Kitap vardı.

Bruno, Kutsal Kitap'ı satın aldı ve okumaya başladı.

Okurken, kendisini şaşırtan pek çok şeyle karşılaştı. Örneğin, Tanrı'nın On Buyruk'ta söylediği birinci ve ikinci buyruklardan çok etkilendi: "**Benden başka tanrım olmayacak. Kendine herhangi bir canlıya benzer bir put yapmayacaksın... putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın**" (Mısır'dan Çıkış 20:3-5). Bruno, etkilendiği bu buyruklara rağmen, çevresinde insanların önlerinde eğildikleri putlarla dolu tapınakların varlığına tanıklık etti. Ve kendisinin yetiştirilmiş olduğu din üzerinde düşünürken, tanıdığı dindar insanların da Meryem ve azizlerin heykelleri önünde eğilerek ve onlara dua ederek Tanrı'nın buyruklarını ihlal etmekten suçlu olduklarını düşündü.

Bruno, aynı zamanda şu ayetten de etkilenmişti: "**Bu Yasa Kitabında yazılı olanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.**" (Yeşu 1:8)

Aradığı gerçeğin yalnızca Kutsal Kitap'ta bulunabileceğine kanaat getiren Bruno Hindistan'dan ayrıldı ve Fransa'ya geri döndü. Ama Kutsal Kitap'ını okumaya devam etmek yerine, onu kitap rafına koydu ve iş ve eğlence yaşamına tekrar başladı. Bu yaşam tarzının ona verdiği tek şey, acı bir tat ve boş bir yürekti.

Aradan dört yıl geçti.

Bruno, bir gün, anlamsız var oluşu hakkında düşünürken, Tanrı'nın vaatlerinden birinin yer aldığı bir Kutsal Kitap ayetini hatırladı: "*Beni arayacaksınız. **Bütün yüreğiniz ile arayınca Beni bulacaksınız.***" (Yeremya 29:13) Bruno şöyle dua etti, "Tamam Tanrım, vaadinin doğru olup olmadığını anlamak için seni bütün yüreğim ile arayacağım."

Evinin kendisini etkilemesine engel olmak amacıyla Bruno, bu kez Afrika'ya olmak üzere, bir başka yolculuk daha yapmaya karar verdi. Karayolunu kullanarak yaptığı bu yolculuk sırasında Kutsal Kitap'ını okudu ve dua etti, "Tanrım, beni *senin* gerçeğine yönlendir ve yanlış yollardan koru." Sahra'yı geçtikten sonra Kuzey Senegal'e geldi. Buradaki ilk gecesini ailemin ve benim yaşadığım aynı kentte geçirdi.

Ertesi sabah Bruno kentte bir yürüyüşe çıktı. Aynı Kalküta'da olduğu gibi, bir kapının üzerinde asılı olan bir levha dikkatini çekti. Bu levhanın üzerinde şunlar yazılıydı:

ECOUTEZ! CAR L'ETERNEL DIEU A PARLE!

(Dinle! Çünkü RAB Tanrı konuştu!)

Bruno içeri girdi.

Girdiği yer benim ofisimdi. Yaptığım işten başımı kaldırıp baktığımda, elinde küçük, çok kullanılmış mavi bir kitap –Hindistan'da satın aldığı Kutsal Kitap– tutan, çalı kadar gür sakallı bir adam gördüm. Bana o zaman yöneltmiş olduğu ilk sorusu hala kulaklarımda:

"Sen nesen, Katolik mi, Protestan mı?"

"Ben yalnızca bir Hristiyan'ım – Mesih'in bir izleyicisi," diye karşılık verdim. Bruno, yanıtlamı duyduğu zaman hem şaşırды hem de memnun oldu. Çünkü Kutsal Kitap'ı okurken, Kutsal Kitap'ın hiçbir zaman *Katoliklerden* ya da *Protestanlardan* söz etmediğini, *Hristiyanlar'dan* –Mesih imanlılarından– bahsettiğini gözlemlemişti. Bruno, daha sonra bana o gün eğer ben "Katoliğim" ya da "Protestanım" şeklinde bir yanıt vermiş olsaydım, dönüp hemen dışarı çıkacağını anlattı. Dinden bıkmıştı. Gerçeği istiyordu.

O günü izleyen birkaç gün boyunca Bruno beni soru yağmuruna tuttu. Ona, Tanrı'nın Kutsal Kitap'taki yanıtlarını gösterdim. Ayrılacağı günün akşamı (Güney Afrika'ya gitmeyi tasarlıyordu), ona meydan okudum, "Kutsal Kitap'ını tekrar oku ve Tanrı'nın senin için ne yaptığını oku."

Altı hafta sonra, eşim ve ben Bruno'dan bir mektup aldık: mektubunda bir balıkçı köyünün yakınında kendisine bir oda kiraladığını, Eski ve Yeni antlaşmaları kıyaslayarak Kutsal Kitap'ın tamamını tekrar okuduğunu ve bitirdiğini açıklıyordu.

Kutsal Yazılar'ın tümünde Mesih'i görmüştü.

Bu bölümü Bruno'nun kendi sözleriyle aktarmak isterim: "Bir gece dışarıda tek başımayken, İsa'nın vaadi yüreğime güçlü bir şekilde geldi, '*Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, **Ben size rahat veririm***' (Matta 11:28). Yaşamımı, tüm başarısızlıkları, acılıkları ve pişmanlıkları ile tekrar gözden geçirdiğimde, yüreğimde öfkeli bir çatışma meydana geldi. Eğer Mesih'i izlersem, artık tutkularımı ve arzularımı izlemek için özgür olamayacağımı biliyordum. Sonunda teslim oldum. Tanrı, gözlerimi açtı. Mesih'in, çarmıhta, Kanını *benim için* döktüğüne ve ölümden *benim için* dirildiğine inandım. Canım, huzurla doldu. Ağlamaya başladım ve ağlamam durmak bilmedi. Günahımın ağır yükü üzerimden gitmişti!" Bruno, şu sözlerle devam etti: "En somme, je suis ne de nouveau!" ("Özetleyecek olursam, yeniden doğdum!")

Bruno, daha önce aramış olduğu her şeyi buldu: temizlenmiş bir yürek ve vicdan, Yaratıcısı ile bir ilişki ve sonsuz yaşam. Neden yeryüzünde bulunduğunu ve nereye gitmekte olduğunu artık anladı.

Arayışı son buldu.

Kutsal Kitap şöyle der:

*"Bir kimse **Mesih'teyse** yeni yaratıktır; **eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.**" (2. Korintliler 5:17)*

Bruno'nun yaşamı hem küçük hem de büyük konularda süratle değişmeye başladı. Örneğin, on bir yaşından beri sigara içiyor olmasına rağmen, Rab onu bu alışkanlıktan kurtardı. Benliğine dönük, içki içmeye yer veren, ahlak dışı yaşam biçimi utanç dolu geçmişinde kalan bir anıya dönüştü. Kutsal Yazılar, artık onun için büyük anlam taşıyorlardı ve dua etmek Bruno için nefes almak kadar doğal bir hale gelmişti.

Bruno, seyahat etmeye devam etmek yerine Kutsal Yazılar'ı çalışmak, Mesih'teki imanlılarla zaman geçirmek ve diğer insanlara Tanrı'nın kendisi için ne yaptığını anlatmak amacı ile sonraki altı ay boyunca Senegal'de kaldı.

Bruno, yeni bir yaratık olmuştu.

Bruno ile ilk karşılaşmamızdan bu yana yaklaşık yirmi yıl geçmiş olmasına rağmen, hala haberleşiyoruz. “Yeni Bruno” bugün Fransa’da eşiyile birlikte yaşıyor, Tanrı ile yürüyorlar ve dört çocuklarını Rab bilgisi ve bereketiyle büyütüyorlar.

Bu söylediklerim, Bruno’nun yaşamının artık yürek acılarından, mücadele ve sıkıntılardan özgür olduğu anlamına mı geliyor? Hayır, hem o hem de ailesi çeşitli denemeler ve ayartmalarla karşılaşılıyorlar, ama yalnız değiller.

Rab’bin Kendisi onlarla birlikte.

TANRI’NIN ÜÇ AŞAMALI PROGRAMI

Belki biri şöyle düşünüyor olabilir: “Durun bir dakika, eğer İsa bizim için Şeytan’ı, günahı ve ölümü yendiyse, o zaman Mesih imanlıları dahil olmak üzere insanlar neden pek çok alanda mücadele etmeye devam ediyorlar? Dünyamız neden kötülük ve çekişmelerle dolu? Vaat edilen kurtuluş ve mükemmellik nerede?”

Bu soruların yanıtları, Tanrı’nın, insan tarihine müdahale etmek için yaptığı uzun süreli planın üç aşamadan oluştuğu gerçeğinde bulunur:

Aşama I: Tanrı, halkını *günahın*

CEZASINDAN kurtaracaktı.

Aşama II: Tanrı, halkını *günahın*

GÜCÜNDEN kurtaracaktı.

Aşama III: Tanrı, halkını *günahın*

VARLIĞINDAN kurtaracaktı.²³⁵

Aşağıda Yeni Antlaşma’dan alınan bir aktarma, Tanrı’nın bu üç aşamalı –geçmiş, şimdi ve gelecek– programını özetlemektedir:

“Tanrı **bizi** böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden (Aşama I) **kurtardı; daha da kurtaracaktır** (Aşama II); *umudumuzu O’na bağladık, bizi yine kurtaracaktır* (Aşama III).” (2. Korintliler 1:10)

Kutsal Yazılar’da yaptığımız yolculuğun geri kalan bölümü, Tanrı’nın, Şeytan’ın, günahın ve ölümün etkilerini sonsuza kadar yok edeceği bu üç aşamalı programa odaklanacaktır. Yolculuğumuzun son kısmı, bize Cennetin kendisinden kısa görüntüler vereceği için harikulade manzaralar içerecektir.

LANETİ TERSİNE ÇEVİRMEK: AŞAMA BİR

Adem ve Havva Şeytan'ın söylediklerini dinledikleri zaman, Yaratıcıları-sahipleri ile olan arkadaşlıklarını, ceza olarak kaybettiler ve hem kendilerinin hem de tüm soylarının üzerine günahın lanetini getirdiler. Orijinal, mükemmel dünya aniden insanların Tanrı'dan saklanmak istedikleri ve kendi yollarında yürümeyi tercih ettikleri bir yer haline dönüştü. Yaşam, yas ve acı, hastalık ve bozulma, yoksulluk ve açlık, üzüntü ve çekişme, yaşlanma ve ölüm ile tanımlanmaya başlandı.

Günah, bir lanet getirdi. Ama zaman dolduğunda, Tanrı'nın söz vermiş olduğu gibi, Tanrı'nın Sonsuz Oğlu, Adem'in soyunu Şeytan, günah ve ölümden kurtarmak için *bir kadının Soy* olarak göklerden yeryüzüne geldi.

“Tanrı, eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kaldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı Kendi Oğlu ile bize seslenmiştir. Oğul Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözü ile her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu.” (İbraniler 1:1-3)

Rab İsa günah tarafından lekelenmemiştir.

O, günah ile lanetlenmiş yaratılışın her unsuru üzerinde tam bir yetkiye sahip olduğunu gösterdi. Ağzından çıkan bir söz ya da Elinin bir dokunuşu ile kötü ruhların kaçmasını, kör gözlerin görmesini, cüzamlı hastaların temizlenmesini ve ölümlerin dirilmesini sağladı. O, suyun üzerinde yürüdü, fırtınaları dindirdi ve aç insanları doyurmak için ekmeği çoğalttı. O, günahı bağışladı ve yaralı yüreklerin esenliğini sağladı.

Ve sonra yerine getirmek için geldiği görevi tamamladı.

Babası'nı yüceltmek, Kutsal Yazılar'ı yerine getirmek ve O'na inanan herkesi kurtarmak için acı çekti, öldü ve tekrar dirildi.

“İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u iman ile alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, 'Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir' diye yazılmıştır.” (Galatyalılar 3:13-14; Yasa'nın Tekrarı 21:23)

ŞAŞIRTAN LÜTUF

Tanrı'nın yasalarını mükemmel bir şekilde yerine getiren İsa, yasayı ihlal edenleri, *“yasanın lanetinden kurtarmak*(bunu yapabilmek için mükemmel itaat gereklidir), *bizim için lanetlenmek üzere”* geldi. İsa, bizi sonsuz cezadan kurtarmak için, kendi isteği ile, bizim hak ettiğimiz cezayı üstlendi.

Rab, çarmıhta aslıyken acı çektiği anlarda bile, günahın lanetini tersine çevirmek ile ilgili amacını sergiledi.

İsa, devlete karşı hainlik, hırsızlık ve cinayet suçlarından ölüme mahkum edilen iki suçlunun arasında çarmıha gerildi. Rab ve bu iki günahkâr arasında geçen konuşmaya tekrar kulak verelim. Önce, her iki adam da İsa ile alay etti, ama saatler ilerledikçe bir tanesinin yüreği değişti ve tövbe etti.

“Çarmıha asılan suçlulardan biri, ‘Sen Mesih değil misin?Haydi, kendini de bizi de kurtar!’ diye küfür etti.

Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı ‘Sende Tanrı korkusu da mı yok?’ diye karşılık verdi. ‘Sen de aynı cezayı çekiyorsun. Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı.’ Sonra, ‘Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an’ dedi.

İsa ona, ‘Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın’ dedi.” (Luka 23:39-43)

Bu iki haydut ölmek ve cehenneme gitmek üzereydiler. Sonra, bu son saatlerde, bir tanesi Tanrı’nın önünde günahlı olduğunun farkına vardı ve ortadaki çarmıha çivilenmiş olan günahsız Kurtarıcı’ya güvenerek iman etti.

İsa ona bir vaatte bulundu:

“Sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın!”

Sonsuzluğu, Şeytan ve onun düşmüş melekleri için hazırlanmış olan yerde geçirmek yerine bağışlanan bu haydut, sonsuzluğu şimdi Yaratıcısının-Kurtarıcısının huzurunda geçirecekti.

Birbirlerinden ne kadar farklı iki yer ve ne kadar büyük bir değiş tokuş!

Günahın cezasını çekmek için tam o anda Kanını dökmekte olan Tanrı’nın Kuzusu’na güvendiği için Tanrı bu günahkârın günahlarını kayıt defterinden sildi, İsa’nın doğruluğunu onun hesabına geçirdi ve adını *Kuzu’nun Yaşam Kitabına yazdı* – bu Kitap Tanrı’nın bağışlama, doğruluk ve sonsuz yaşam armağanını iman ederek alan herkesin isimlerini içerir.

Günahın laneti, bu çaresiz günahkâr için sonsuza kadar tersine çevrildi.

KATİLLER BAĞIŞLANABİLİR Mİ?

Aşağıdaki elektronik posta, araştırma yapan birinden geldi:

İçin öldü” ifadesinin ışığında “adalet” terimini nasıl açıkladığınızı bilmek isterdim. Bu ifade, yaşamım boyunca yaptığım tüm hatalardan sorumlu tutulmayacağım anlamına mı geliyor? Bu dünyadayken adaletin elinden kurtulan **katil**, öbür dünyada, sadece İsa onun günahlarının cezasını ödediği için özgür kılınacak... Ben, bu görüşü onaylamakta zorlanıyorum. Hepimizin doğru yola yönlendirilmesini diliyorum!

İsa'nın günahkârların yerine geçerek çarmıhta ölmesi “adalet” ile tutarlı mıdır? Tanrı, bir katili bile bağışlayabilir mi? Gelin, bu son soruya önce bağışlanan ve değişen “katiller” hakkındaki birkaç tanıklık ile karşılık verelim.

YAMYAMLAR

Kutsal Kitap çevirmeni ve antropolog Don Richardson, *Yeryüzünün Efendileri* adlı kitabında Endonezya'da İrian Jaya dağında yaşayan vahşi yamyamlar olan Yali halkından söz eder. Yüzyıllar boyunca bu halk çevrelerindeki köylerde yaşayan düşman insanlara işkence ettiler, onları öldürdüler ve, evet, onları *yediler*. İntikam ve korku, “normal” bir yaşam biçimiydi.

Sonra onlara Müjde götürüldü.

Yali halkı ve çevrelerindeki kabileler Tanrı'nın, günahın bağışlanması ve Mesih'teki yeni yaşam hakkındaki iyi haberini işittiler. Bu insanların çoğu iman etti. Düşünce ve yaşam biçimleri değiştirildi. Tanrı'nın yeniden doğmuş çocukları olarak, neyin “normal” olduğu konusunda şimdi yeni bir standarda kavuştular. Daha önce birbirlerinden korkan ve nefret eden kişiler birbirlerinin kardeşi oldular. Eski düşmanlarıyla dostluklarını kolaylaştırmak için “Yali köylerini birbirlerine yaklaştıran daha kaliteli patikalar” yaptılar.²³⁶

Bugün bu eski katiller kendilerine zarar vermek isteyen kişilere merhamet gösterirler, çünkü Tanrı'nın Ruh'u onların yüreklerini değiştirmiş ve onlara şunu öğretmiştir: “Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı'nın sizi Mesih'te bağışladığı gibi siz de birbirinizi bağışlayın.” (Efesliler 4:32)

UMUTLARINI YİTİRMİŞ BİR KIZ

Emma, Singapur'daki tutucu ve sert bir Müslüman ailede yetiştirildi. Anne-babasının boşanması ve aile yaşamının düzensizliği nedeniyle birini –kendini– öldürmeye karar verdi.

Emma, on katlı apartmanlarının balkonundan aşağıya atlamaya niyetliydi. Tam planını uygulamak üzereyken, tanımadığı Tanrı'ya öfke ve umutsuzluk içinde feryat etti, “Eğer gerçekten varsan, bana bunu bir şekilde bildir!”

Balkona giden birkaç basamaklı merdivene doğru yürümeye başladı ve basamaklardan birinin üzerinde bir Kutsal Kitap duruyordu! Emma hemen kitabı aldı ve koşarak odasına gitti. Kutsal Kitap'ın sayfaları açıldı ve açılan bu sayfalarda şu satırlar yazılıydı:

“Rab çobanımdır, eksikim olmaz. Beni yemyeşil çayırda yatırır, sakın suların kıyasına götürür. İçimi tazeler, adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana. Düşmanlarımın önünde bana sofralar kurarsın, başıma yağ sürersin, kasem taşıyor. **Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, hep RAB'bin evinde oturacağım.”** (Mezmun 23)

Emma, bu Mezmur'u okurken, Tanrı'nın gerçekliği VE SEVGİSİ tam doluluk ile üzerine geldi. Hemen bunun ardından, **“Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canımı verir”** diyen (Yuhana 10:11) Rab İsa'ya güvenerek iman etti.

Emma, O'nun *“koyunlarından”* biri oldu.

Emma artık kendini öldürmek istemiyor. Sevinçli bir eş ve beş çocuk annesi. Emma'nın yaşam amacı, Mesih'te bulunduğunu –TANRI'NIN BOL SEVGİSİ– diğer kişilerin de bulmasına yardımcı olmak.

Bu öyküyü, doğruluğunu kontrol etmesi için Emma'ya gönderdiğim zaman, öyküyü elektronik posta aracılığıyla bana geri gönderdi; öyküye *Tanrı'nın sevgisi* hakkındaki sözlerini büyük harflerle yazarak eklemeye bulunmuştu. Dünyanın her yerinde bezdiren güçlü baskılar ve meydan okumalarla yüz yüze olan kadınların ortasında Emma, günlük yaşamı için gerekli olan gücü ve sevgiyi Rab'bin şaşırtıcı sevgisinde ve ilgisinde buluyor.

VAHŞİ BİR ADAM

Son olarak, Tanrı'nın adı uğruna insanları öldüren dindar bir partizan olan *Tarsus'lu Saul* üzerinde duralım.

Saul, Mesih'in zamanında Küçük Asya'da (günümüzdeki Türkiye), Tarsus'ta dünyaya geldi. Saul, İsa'nın Mesih ve Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanmadı. İsa'nın Cennete dönmesinden kısa bir süre sonra, Saul Yahudi yüksek kurulu tarafından İsa'nın izleyicilerini hapse atmak, kırbaçlamak ve öldürmekle görevlendirildi. İsa'ya inanmış olan Yahudiler'i hapse atarak, kırbaçlayarak ve öldürerek Tanrı'ya hizmet ettiğine inanıyordu.²³⁷ Bir gün Saul ve adamları bir grup Yahudi Hristiyan'ı tutuklamak için görev yaparken neler olduğunu aşağıdaki satırlarda birlikte okuyalım.

“Yol alıp Şam’a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı. Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, ‘Saul, Saul, neden **Bana** zulmediyorsun?’ dediğini işitti.

Saul, ‘Ey **Efendim**, sen kimsin?’ dedi.

Ben senin zulmettiğin **İsa**’yum’ diye yanıt geldi. Üvendiye karşı tepmele kendine zarar veriyorsun.’

Saul, şaşkınlıktan donakaldı, titreyerek, ‘Rab, benden ne yapmamı istiyorsun?’ dedi. (Elçilerin İşleri 9:3-6)

Saul’un İsa hakkındaki düşüncesi değişti. Eski Antlaşma Yazılarının bir öğrencisi olarak Saul hemen o anda İsa’nın tüm peygamberlerin hakkında yazdıkları Mesih olduğunu anladı.

Büyük düşman büyük kahraman haline geldi.²³⁸

Adını sonradan *Pavlus* (“küçük” anlamına gelir) olarak değiştiren *Saul*, kendisi hakkında şu tanıklıkta bulundu:

“Bir zamanlar O’na **küfreden, zalim ve küstah** biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. Ama Rabbimiz’in lütfu, imanla ve Mesih İsa’da olan sevgi ile birlikte bol bol üzerime döküldü. **‘Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi’** sözü güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. **Günahkârların en kötüsü benim.**” (1. Timoteos 1:13-15)

MESİH’İN UZMANLIĞI

“Katiller” bile Tanrı tarafından bağışlanabilir ve değiştirilebilirler mi?

İrian’lı yamyamlar, Singapur’lu Emma ve Tarsus’lu Saul Tanrı tarafından bağışlanmış ve değiştirilmişlerdir. Aynı durum, İsa’nın yanındaki çarmıha gerilmiş olan tövbekar katil için de geçerlidir. Tanrı’nın mesajına inandıkları zaman dünyanın her yerindeki günahkârlar –hapishanelerin içindekiler ve dışındakiler– Tanrı tarafından bağışlanır ve değiştirilirler.

“En iyi” ve en kötü günahkârların yüreklerini kurtarmak ve değiştirmek, Mesih’in uzmanlık alanıdır. Tanrı’nın merhameti ve lütfu hakkındaki her şey budur.

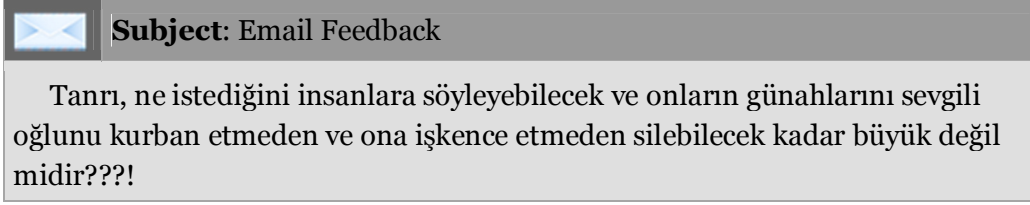
Elbette, günahın sonuçları vardır.

Çarmıhtaki haydut suçları nedeniyle hala acı çekiyordu. Yaşamı süresince Rab’bi tanımanın, O’nun için yaşamamanın ve O’nu tanımaları için başkalarına yardım etmenin getirdiği huzur ve sevinci hiçbir zaman tatmadı. Her şeye rağmen, bir günahkârın bağışlanması ve Tanrı’nın önünde doğru kılınması her zaman aynı *yol* aracılığıyla: günahlı konumunun farkına varmak ve Tanrı’nın kurtuluş sağlayışına güvenmek.

Rab İsa'ya inanmamak, İsa'nın diğer yanında çarımha gerilmiş olan, tövbe etmeyen haydut ile birlikte mahvolmaktır.

MERHAMET VE ADALET BİRLİKTE

Birkaç sayfa önce elektronik postasını okuduğunuz kişi aynı zamanda şu soruyu da sormuştu: *'İsa bizim yerimize geçerek günahlarımız için öldü' ifadesinin ışığında 'adalet' terimini nasıl açıklarsınız?'* Ahmed daha önce aynı soruyu sordu:

Daha önce de defalarca görmüş olduğumuz gibi, Tanrı adalet ve sadakat konularında büyük olduğu için insanların günahları gereken şekilde yargılanmadıkça ve cezalandırılmadıkça, bu günahları *"silemez."*

13. bölümde adaleti yerine getirmeden merhamet ihsan eden yargıç hakkında verilen örneği hatırlayın. Bu yargıcın yaptıkları tüm mahkemenin öfkelerini ve nefretini uyandırmıştı.

Tanrı, bu garip fikirli yargıca benzemez. O'nun karakterinde ya da ününde ufacak bir toz tanesi kadar leke bulunamaz. O, adalete zarar verecek bir merhameti asla ihsan etmez. Oğlunu, gökyüzünden yeryüzüne bir çarımha çivilenmesi ve bu çarımha Tanrı'nın merhametini ve gerçeğini mükemmel bir bileşim içinde sergilemesi için büyük Sevgisi nedeni ile gönderdi.

"Sevgi ile sadakat buluşacak. Doğruluk ile esenlik öpüşecek. Sadakat yerden bitecek, doğruluk gökten bakacak." (Mezmur 85:10-11)

İsa Tanrı'nın gazabına bizim için katlandığından, Tanrı *"gökten aşağı bakabilir"* ve bize bağışlama, mükemmellik, ve sonsuz yaşam armağanlarını sunabilir. Rab İsa, bizim yerimize geçerek Tanrı'nın *adaletini, merhametini ve lütfunu* sergiledi. Daha önce de gözlemlemiş olduğumuz gibi:

*Adalet, hak ettiğimizi almak,
Merhamet, hak ettiğimizi almamak,
Lütfu ise, hak etmediğimizi almaktır.*

Mesih'e güvenen herkes *hiç kimsenin hak etmediğini* alır: günahtan arınma, Mesih'in doğruluğu, Tanrı'nın ailesinde bir yer ve sonsuz yaşam. Mesih'i reddeden ve umursamayan herkes, *herkesin hak ettiğini* alacaktır.

Mesih gelmeden yedi yüz yıl önce peygamber Mika şunları yazdı: “*Yönetenin yanağına değnek ile **vuracaklar***” (Mika 5:1). Bu konu üzerinde durun ve düşünün! Tüm yeryüzünün Yöneteni, kurtarmaya geldiği nankör günahkârlar tarafından öldürülmek için insan bedenine büründü!

Adalet, merhamet ve lütuf, bir araya gelerek bundan daha iyi bir uyum sağlayamazlardı.

“Biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü” (Romalılar 5:6-8).

ADİL KALAN VE AKLAYAN

Tanrı, planının ilk aşamasında, günahkârları bağışlamak için Kendi mükemmel standartlarını düşürmeden, bir yol açtı. Tanrı hem “**adil kalan hem de İsa’ya iman edeni *aklayandır***” (Romalılar 3:26).

Tanrı *Adil*’dir, çünkü günahı gereken şekilde cezalandırmıştır.

Tanrı, gönderdiği Kurtarıcı’ya güvenenlerin hepsini *Aklayan*’dır.

Kendi çabalarımaya güvenmeyi bıraktığım ve Mesih’e, O’nun benim için ölüp dirildiğine güvendiğim an, Adil Yargıç, kayıt kitabında yazılı olan tüm suçlarımın üzerine şu mührü vuracaktır:

AKLANDI!

Aklanmak, Tanrı’nın yasal bir eylemi aracılığıyla *doğru ilan edilmek*’tir.

Tanrı, bunu nasıl yapabilir?

Tanrı bunu yapabilir, çünkü çarmıhta günah-cezamı O ödedi.

Adem günah işlediği zaman, Tanrı insan soyunun tümünün *doğru olmadığını* ilan etti. Ama İsa öldüğü ve tekrar dirildiği için, Tanrı, O’na inanan herkesi *doğru olarak* ilan eder.

“Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden nasıl bir çoğu *günahkâr* kılındıysa, bir adamın söz dinlemesi ile bir çoğu da *doğru kılınacaktır.*” (Romalılar 5:19)

Adem’in günahı nasıl murdarlık ve ölüm ürettiyse, Mesih’in ölümü ve dirilişi de temizlenme ve yaşam sağladı.

“Herkes nasıl Adem’de ölüyorsa, herkes Mesih’te yaşama kavuşacak.” (1. Korintliler 15:22)

Adil Yargıç, gökyüzünden yeryüzüne baktığı zaman, sizi *Adem’de* ve onun kirli günahkârlığının içinde mi görüyor? Ya da Tanrı sizi *Mesih’te* ve O’nun saf ve lekesiz doğruluğunun içinde mi görüyor?

Cennet mahkemesi üçüncü bir şık tanımaz.

İNSAN’IN ÇİFTE SIKINTISI

Yaratılış kitabının üçüncü bölümünde açıklandığı gibi Adem ve Havva Yaratıcılara itaatsizlik ettikleri zaman, üzerlerine, *günah* ve *utancın* çifte bilinmeyenini getirmiş oldular.

Günahları yüzünden saklanmak zorunda kaldılar.

Utancıları çıplaklıklarını örtmeleri için onları harekete geçirdi.

Tanrı, *Adaleti* nedeni ile onların kendi çabalarıyla çıplaklıklarını örtmek için kullandıkları incir yapraklarını reddetti, ama *Merhameti* nedeniyle onlara, kurban edilmiş hayvanların derilerini giydirdi. Hayvan kanı onların *günahını* uzaklaştırmak için neyin gerekli olduğunu ve hayvan derileri ise onların *utancını* örtmek için neyin gerekli olduğunu sembolize ediyorlardı.

Bizler, atamızın günahını ve utancını paylaşıyoruz. Tanrı’nın önünde bizler, kirli günahkârlar ve ruhsal çıplaklarız. Utanç verici bir durum, ama O’nun Huzurunda durabilmek için uygun değiliz. **O’nun başışlamasına** ve **O’nun mükemmelliğine** muhtacız.

Çifte sıkıntımız aşağıdaki şu iki soruyla özetlenebilir:

1. Bizi Yaratıcımız’dan ayıran günahıtan nasıl **temizlenebiliriz?**
2. O’nunla sonsuza kadar birlikte yaşayabilmemiz için mükemmelliği nasıl **giyinebiliriz?**

TANRI’NIN ÇİFTE ŞİFASI

İnsanın günahkârlığı ve doğruluk eksikliği için gerekli çözüme yalnızca Tanrı sahiptir. Tanrı’nın günahsız Oğlu İsa, çarımhta Kanımı döktüğü

zaman **bizim cezamızı** üstlendi,ve ölümü fethetmiş Olan olarak, bize **Kendi doğruluğunu** sunar.

“Tanrı, Rabbimiz İsa’yı ölümden diriltene inanan herkesi aklanmış sayacak. **İsa suçlarımız için ölüme** teslim edildi ve **aklanmamız için diriltildi.**” (Romalılar 4:24-25)

“Bir kimse Mesih’teyse yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş her şey yeni olmuştur. Bunların hepsi Tanrı’dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi Kendisi ile barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. Tanrı, **günahı** bilmeyen Mesih’i **bizim için** günah sunusu yaptı. Öyle ki, **Mesih sayesinde Tanrı’nın doğruluğu** olalım.” (2. Korintliler 5:17-18,21)

Kendinize ve dininize güvenmeyi bıraktığımız ve umudunuz yalnızca Mesih ve sizin için döktüğü mükemmel kanı olduğu anda:

- 1) Sizi günah’ın kirliliğinden *temizleyecek*, ve
- 2) Sizi Kendi mükemmel doğruluğu ile *örtecektir*.

Tanrı’nın günahınızı ve utancınızı iyileştirecek başka bir tedavisi yoktur.

TANRI’NIN DEĞ İŞ TOKUŞ PROGRAMI

Rab İsa Mesih, ölümü ve dirilişi aracılığıyla, *bizim günahımızı* aldı ve bize *Kendi doğruluğunu* verir. Tanrı’nın büyük değış tokuş programı şöyledir: **O’nun doğruluğuna karşılık benim günahım.**

Biri, böyle hem hayrete düşüren hem de hayranlık uyandıran bir öneriyi neden reddetsin ki?

İnsanı üzen gerçek şudur ki, insanların çoğu Tanrı’nın sağlayışını reddetmeyi seçerler. Ancak her şeye rağmen O’nun önerisi sunulmuştur: Tanrı’nın kurtuluş armağanını *alan* herkes, doğru ilan edildi. Bu armağanı *reddeden* herkes, kendi günahlarının bedelini, hayali ve geçici bir Araf’ta değil, Şeytan ve onun cinleri için hazırlanmış olan sonsuz cehennemde ödeyecektir.

Pek çok dindar kişi, şu konuda ısrarlıdır: “Herkes kendi günahlarının bedelini ödemelidir.” Tanrı’nın bağışlama ve doğruluk armağanını reddeden herkes bu düşünceye sahiptir. Ama yine de, bu günah borcu sürekli olduğu için bedeli hiçbir zaman

ödenemeyecektir. Ayrıca, kayıp günahkârlar, günahlarının cezasını ateş gölünde sonsuza kadar öderlerken, cennette yaşamak için talep edilen doğruluğu asla kazanamayacaklardır. Bağışlamayı ve O'nunla birlikte yaşamaları için gerekli olan doğruluğu, çaresiz günahkârlara yalnızca Tanrı verebilir.

Kurtarıcı gelmeden yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya Tanrı'nın büyük değiş tokuş programı hakkında şunları yazdı:

*“Hepimiz **murdar olanlara** benzedik.
Bütün **doğru işlerimiz** kirli adet bezi gibi.
Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştk,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de Rab hepimizin cezasını O'na yükledi.
RAB'de büyük sevinç bulacağım;
Tanrım ile yüreğim coşacak.
**Çünkü bana kurtuluş giysisini giydirdi,
Beni doğruluk kaftanı ile örttü.”***

(Yeşaya 64:6; 53:6; 61:10)

Tanrı'nın önünde hala *murdar olanlara* benziyor musunuz? Ya da *Mesih'in kanı aracılığıyla **temizlendiniz mi?***

Çıplaklığınızı örten *kendi doğruluğunuzun kirli adet bezleri* midir? Ya da **üzerinize** Mesih'in doğruluğunun tertemiz giysisini **giydiniz mi?**

Her şey şu tek sorunun yanıtlanmasına bağlı.

*“Verdiğimiz habere kim **inandı?**”* (Yeşaya 53:1)

Tanrı'nın verdiği habere inandınız mı? O'nun gerçeği ile ilgili diğer tüm tercihleri bir kenara bıraktınız mı?

“BİLESİNİZ DİYE”

Tanrı Sözü şöyle der: *“Tanrı'nın Oğlu'nun **adına iman eden sizlere** sonsuz yaşama sahip olduğunuzu **bilesiniz diye** bunları yazdım”* (1. Yuhanna 5:13).

Yıllar önce, çok dindar bir hanım ile Tanrı'nın sonsuz yaşam armağanı hakkında konuştum. Bu hanım, kendisini bir Hristiyan olarak adlandırmasına rağmen, Tanrı'nın Mesih'te kurtuluşu sağladığına hiçbir zaman güvenmemişti. Ona, “Ben, öldüğüm zaman cennete gideceğimi biliyorum” dediğim zaman, biraz kızarak şu yanıtı verdi, “Ya, demek *o kadar iyi* olduğunuzu düşünüyorsunuz ki, doğrudan cennete gideceğinizi söyleyebiliyorsunuz, öyle mi?”

“Hayır” diye karşılık verdim, “cennete gideceğim, ama ben *o kadar iyi* olduğum için değil. Tanrı, *o kadar iyi* olduğu için. Eğer O’na ve bizim için yaptıklarına iman ettiğimiz takdirde, “*sonsuz yaşama sahip olduğumuzu **bilebileceğimizi***” bize söyleyen O’dur.

“Çünkü günahın ücreti **ölüm**, Tanrı’nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa’da **sonsuz yaşamdır.**” (Romalılar 6:23)

ALİ NASIL BİLDİ?

Bu kitabın birinci bölümünde Tanrı’nın mesajına inandığı için ailesi tarafından reddedilen Ali’den söz etmiştim.

Onunla ilk karşılaştığımda Ali de Bruno gibi 26 yaşındaydı. Ancak yine de, eğlence peşindeki Bruno’dan farklı olan Ali dinini içtenlikle uyguladı – günlük dualarını belirtilen şekilde yerine getirmek, her yıl bir ay oruç tutmak ve diğer insanlara iyi davranmaya çalışmak. Ama yine de midesinde sancıların oluşmasına neden olan bir huzursuzluk hissediyordu.

Ali, geceleri uyuyamadan yatağında yatarken şunları düşünürdü: “Dini görevlerimi yerine getiriyorum – o zaman neden sonsuzluktan bu kadar çok korkuyorum? Ah Tanrım, öldükten sonra nereye gideceğimi *bilmemin* bir yolu yok mu?”

Ali bu soruyu babasına ve yerel din önderlerine sordu, “Tanrı’nın Cennete girmeme izin vereceğinden nasıl emin olabilirim?” Herkes papağan gibi aynı yanıtı tekrarladı: “Bilemezsin. Hiç kimse kaderini bilemez. Yalnızca Tanrı bilir.”

Onların bu yanıtı Ali’yi tatmin etmedi.

Evde ve okulda Ali’ye Kuran’daki şu bilgiler öğretilmişti: Meryem oğlu İsa, bir bakireden doğmuş olan doğru bir peygamberdi. Ali, İsa’nın aynı zamanda *Mesih, Tanrı Sözü* ve *Tanrı Ruhu* gibi unvanlara sahip, güçlü mucizeler yapan bir peygamber olduğunu da öğrendi. “Belki İsa Peygamber bana aradığım yanıtı sağlayabilir,” diye düşündü.

Ali, İsa hakkında bir kitap bulmaya karar verdi. Birkaç hafta sonra yollarımız karşılaştı. Ben Ali’ye, hemen yoğun bir ilgi göstererek çalışmaya başladığı bir Kutsal Kitap verdim. Yaklaşık bir yıl süreyle Kutsal Yazılar’ı araştırdıktan sonra Ali’nin neler keşfettiğini aşağıda kendi sözleriyle okuyalım:

“Tüm peygamberlerin İsa’ya işaret ettiklerini öğrendim. İsa’nın Kendisinin: ***Yol, Gerçek ve Yaşam Ben’im***, Benim aracılığım olmadan *Baba’ya kimse gelemmez... Size doğrusunu söyleyeyim, sözümlü işitip Beni gönderene iman edenin **sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri***

yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir” (Yuhanna 14:6; 5:24) dediği bölümü okudum.

Bu ve diğer ayetler, İsa'nın kim olduğunu anlamama ve O'nu kabul etmeme yardımcı oldular: Kesin bir kurtuluş sağlamak için kanını döken ve ölümden dirilen tek Kurtarıcı! O'na ve benim yerime geçerek benim günahlarım için acı çektiğine ve öldüğüne iman ettim.

İman ettiğim anda, içimde, daha önce hiç duymadığım bir huzur duygusu hissettim. Ne kadar büyük bir değişiklik! Artık sonsuz yazgımın ne olacağını düşünüp kaygılanmıyorum çünkü Rab'bin, beni mahkum eden günahların tümünün cezasını eksiksiz olarak ödediğini biliyorum. Şimdi, iyi olduğum için değil, Tanrı'nın İsa Mesih'te sağladığı lütuf nedeni ile cennete gideceğimi *biliyorum*. Şimdi Tanrı'yı her konuda hoşnut etmek *istiyorum*, ama bunu kurtuluşumu kazanmak için değil, Tanrı beni kurtardığı ve yüreğimi değiştirdiği için istiyorum.”

Ali için, günahın laneti tersine çevrilmişti. Bugün, o, eşi ve oğulları yalnızca öldükten sonra nereye gideceklerini bilmek ile kalmıyorlar, aynı zamanda yeryüzünde hangi amaç ile bulduklarını da biliyorlar: Yaratıcılarını-Kurtarıcılarını tanımak, sevmek ve O'na hizmet etmek ve diğer insanları da O'nu tanımaya yönlendirmek.

ÖLÜM: İMANLININ UŞAĞI

Mesih, yeryüzüne ilk geldiği zaman, Tanrı'nın, günahın lanetini tersine çevirmek için yaptığı üç aşamalı planın ilk bölümünü yerine getirdi. Yaşamı, ölümü, gömülmesi ve dirilişi aracılığıyla İsa, içinden geçilemez gibi görünen günah ve ölüm duvarını deldi. Çarmıhtaki haydut, yamyamlar, Emma, Saul, Ali, Bruno ve Tanrı'nın mesajının gerçek olduğunu kabul eden herkes, bu mesajın sağladığı yararlardan istifade eden kişilerdir.

Zalim zorba, Ölüm, Mesih'teki imanlılar için, görevi, Tanrı'nın buyruğu ile cennet kapısını açmak olan alçakgönüllü bir hizmetkâr haline getirildi. Kutsal Yazılar şöyle der: “*Rab'bin gözündeki değerlidir sadık kullarının ölümü.*”²³⁹ (Mezmurlar 116:15)

“*Değerli*” sözcüğünün “*ölümü*” tanımlarken kullanılabileceğini hayal etmek bile imkansızdı. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, artık iman eden herkes için bu tanımı kullanabiliriz.

“Ey ölüm, dikenin nerede? Ey ölüm, zaferin nerede?... Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!” (1. Korintliler 55.57)

Günahın geçmişteki laneti tersine çevrilmiştir.